

!
พศตามพ่อสื่อน
ป จพ:ดรุณภักชีวา๑

ภาษาไทยที่ท่านจะได้อ่านจาก‘พูดตามพ่อสอน’ ฉบับนี้
เป็นถ้อยคำที่ถอดจากการพูดตอบปัญหาและการสนทนาในงานประจำวันจริง ๆ
โปรดทราบว่าเป็นการพูด เฉพาะกิจ เฉพาะกาลเวลา และเฉพาะอารมณ์ของบุคคล
ซึ่งอาจไม่ถูกใจท่านก็ได้ เราถอดเทปพิมพ์ไว้ อ่านแล้วเห็นว่าฟังง่ายสบายใจ
ก็ลองนำเสนอแบ่งกันอ่าน... ตัวผู้พูดคือ ‘หลวงตา’ ท่านปรารภว่า
พระธรรมที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้นั้นละเอียดอ่อนบริสุทธิ์มหาศาล
ทรงเลือกสรรเพียงน้อยนิดมาสอน พระสาวกองค์ใดเต็มด้าสิ้นสงสัย
ก็พยายามใช้ภาษามนุษย์พูดออกมาได้เพียงหนึ่งในหมื่นพันที่กินใจอัมเอบ
หลวงตาท่านฟังจากหลวงพ่อครูบาอาจารย์ แล้วทรงไว้ได้เพียงหนึ่งในล้าน
ที่พ่อปรารภจะให้เข้าถึง

ต่อไปนี้เป็นภาษามนุษย์ ที่พยายามบรรยายถ่ายทอดรสชาติที่ท่านมาในใจ
ของหลวงตา ท่านว่าจะได้สักกี่ส่วน จะเกิดประโยชน์สักกี่สต
ก็ทำได้สุดความสามารถสุดวาสนา.. แล้วแต่ผู้ฟัง ผู้อ่านจะพิจารณาเอาเองเถิด.

หาบญเคิม

พระครูภาวนาพิลาศ

(๑๑ มีนาคม ๒๕๕๔)

ผม ขน เล็บ ฟัน หนัง ที่พระเรียนมานี้.. ไม่มีอะไรเลย
อาการ ๕ อย่าง เวลามันตายไปแล้ว มันก็หลบอยู่ ถูกเผาไป
ไม่มีอะไรที่จะไปเสนอหน้าช่วยแบ่งเบาไฟนรกให้มันร้อนน้อย
ลงหน่อยซิ(ใจนะนะ) ไม่มีเลย.. มันไม่เอาเรื่องเลย

บางที่ร่างกายโงะยิ่งกว่านั้นอีกนะ ตรงที่เป็นตุตเป็น
หัวเข่าเรานี้ละ ธาตุดินก็เป็นปุ๋ยลงไปไนดินไผ่มีลูก? เข้าไปใน
ต้นมะม่วงเนาะ หัวก็เข้าไปในร่างดอกบัว ดอกมะลิละ ปุ๋ยนี้มัน
กินกันอยู่ ไผ่มีละ? ดูกเข้าไปจากดิน ไผ่มีลูก? เขาบอกเป็นสี
ขาว กลิ่นหอม.. ทำบาปมาด้วยกันแท้ ๆ ดันไปเป็นดอกไม้บูชา
พระ แล้วถูกตนรกแทนมึง(ร่างกาย) อย่างนี้นะนะ..

๒๒ เลี่ยงจากถ้ำ

เขาถึงให้เห็นว่าร่างกายที่เราไปผิตแทนมันเนี่ยเป็นเรื่องโง่มาก ๆ ภาษาบาลีท่านให้เขียนว่า ‘อวิชชา’ คือไม่รู้ความจริง ก็เลยไปคิดว่าร่างกายเป็นเราของเรา แต่ภาษาไทยเรียกว่า ‘อัมมันบรมโง่’ เลย.. มันไม่เคยออกร้อนแทนเราเลยนะลูกนะ เวลาเขาตำ “อื.. อีดำตบท่าน” อย่างงี้เนะ อีโนนอีนี้เนี่ย ไอ้ตบไอ้ตัวดำก็ไม่เคยได้โกรธใครเขา ใจเนี่ยไปเหมาเอา เขาเรียก ‘มัวเมา’ ยึดนะ เขาเรียก ‘อุปาทาน’ เนี่ยนะ

“โห..ดำกู” ไข่ม้อยลูก? นั่นแหละ “แม่มีงชีดำ..” จับปากไปดำ “ยามึงด้วย โคตรมีงด้วย..”

ทีนี้ว่าไอ้พวกนี้ดำแล้วมันก็เป็นดิน แต่ใจซึ่งอาฆาตปรุ่คำพูด “มันต้องโคตรมันถึงจะเจ็บ!” นะ.. ดำไม่พอดอง “ข้าเลือดข้าหนอง” อะไรวะเนะ.. ไอ้ตัวที่ปรุ่เขาเรียก ‘สังขาร’ ตัวเจตนาเนี่ย ตัวนี้เขาเรียกกำลังของจิต เข้าใจม้อยลูก? เหมือนไปโหลดอะไรลงในคอมพิวเตอร์ ไอ้ตัวชิพ.. เชฟ.. อะไรวะเนะ โหลดลงไปนี่นะลูกนะ แล้วเวลาไปเปิดใช้มันก็แรง! ออกไปตามนั้น

เพราะฉะนั้นถึงได้บอกว่าการปฏิบัติกรรมฐานคือทำให้ใจเราสงบหยุดคิดเรื่องอื่นเลย ตั้งแต่เกิดมาจนถึงบัดนี้นะ ข้างในข้างนอก เมื่อวานพรุ่งนี้อะไรก็ตาม พ่อคุณเอี้ยแม่คุณเอี้ย.. หยุดคิดเสียชั่วคราว เอาใจมาอยู่ในภาวะอะไรซัก

อย่างซึ่งมัน.. เออ! ไม่มีความคิดอะไร วิธีจะทำก็คือว่า เวลามัน
วิ่งไปไหนก็จับเอามา หางของลมหายใจจับเอามาจับลมหายใจ
“จับ ๆ” จิตนะจับ! “เออ..เข้าแล้วนะ ๆ ออกแล้วว๊วย ออก ๆ
ออกแล้วก็เข้าอีกนิ่งทีแล้ว” บางคนก็นับ “๑...๒...๓...” ๗ คู่
๑๐ คู่เนี่ย ภูจะไมยอมให้มันไปคิดไปดำใครเขาเลย ไปปรุง “ข้า
เลือดข้าหนอง” อะไรเลย จะปรุงอย่างเดียว “เข้าแล้ว ๆ ออก
แล้ว ” ให้อย่างนี้นะลูก ใจมันก็จะเชื่อไปทุกทีมันจะสงบทุกที
มันจะอยู่กับที่ มันไม่วิ่งออกไปทำอะไรอื่น ใช่มั้ยลูก?

พออยู่กับที่เขาเรียก ‘อยู่แล้ว-เชื่องแล้ว’ ก็เลี้ยงให้มัน
อ้วนด้วยการ “โอ้..นี่หนอ พระพุทธเจ้าสอนเรา พระอรหันต์
สอนเราเพราะฉะนั้น พระธรรมก็สอนเราให้จับลมหายใจ อุ้หุ
จับได้ ๑๐ คู่ยังเว้นความเลวได้ตั้ง ๑๐ คู่เนาะ ใจยังผ่องใสได้
ขนาดนั้นอ.. ถ้าพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ท่านเป็นยอดคน
ยอดพระอรหันต์ ยอดจิตจะขนาดไหนน้อ...?”

“เอาแล้วตานี้พอเข้าไปจะเรียก ‘พุท..’ ออก ‘โธ..’ ตา
นี้สมเด็จพระรัตนตรัยกะหนูรู้กันเลยนะ ตกลงกันนะ ถ้า‘พุทโธ’
เมื่อไรหมายถึงเคารพหมดเลยนะ ความดีอะไรมีอยู่ท่านมีอยู่
ให้หนูหมดนะ หนูขอพึ่งความดีอันนั้นเป็นที่พึ่งนะ” ก็เอาเลย
ทำสติผูกใจอย่างนั้นเรากी “พุท.. โธ” ทีนี้มันเป็นสมาธิแล้วเรา
อิมด้วย ผ่องใสด้วย ได้มีที่พึ่งเป็นที่พึ่งด้วย พอใจมันคงอย่างนี้

๒๔ ได้ียงจากถ้ำ

แล้วก็นั่นแหละ ก็เอามาพิจารณาร่างกาย

พิจารณาแบบที่ว่านี่นะ ถ้าไม่พิจารณาทำไมรู้มัยลูก? สมมุติใครทรงได้ครึ่งชั่วโมงมันก็นั่งยื้มไม่มีความทุกข์ครึ่งชั่วโมง แต่ปัญญาก็ไม่ได้เข้ามาเลยนะ ก็แค่รู้ว่าสุข “โอ้...เข้าก็สุข ออกก็สุข” ก็สุขอยู่อย่างนี้ ใครประกอบเหตุได้ ผลก็ได้เหมือนกัน ทั้งหมด ไข่มัยลูก?

แล้วหลวงตากียกตัวอย่าง(หยาบคายทุกที ขอโทษด้วยลูก) เวลา “พุท...” แมว(ร้อง) “แป้ว!” กัดกัน.. แก้วแตก “เห้ย ๆ ! ใครวะ?” ไปไล่แมว โอ้โห.. ไปสนใจแมวมากกว่า พระพุทเจ้าทั้งองค์เลยนะ ไข่มัยลูก? หมาเห่าข้างล่าง หมาเยียวล้อรถ กำลังพุทโธ.. เห็น “อ้าวรถกูนี้หว่า เห้ย!” แทนจะพุทโธไป “เห้ย!” แล้วไข่มัยลูก? เห็นมัยจิตมันพร้อมจะวิ่งไปหาอย่างอื่น ถ้าไม่ฝึกผูกเอาไว้ ถึงผูกเอาไว้ได้แล้วก็ตาม ถ้าไม่ใช้ให้มันถูกต้องเนี่ย มันจะวิ่งไปหาอย่างอื่น

ยกตัวอย่างหยาบ ๆ อีกอันนึง (ฟังได้นะ) นั่งอยู่อย่างนี้สบายใจ..วิัด คนข้าง ๆ ท้องเสียดด..ป๊ิต! เหมือนขึ้นมานี้ถามว่าจับคู่ที่ ๒ นี้ จะพุทโธมัย? มันต้อง(همین) “แตกอะไรมา?” เข้าใจมัย.. เข้าใจมัยลูก? เป็นธรรมดา.. เป็นธรรมดาใจมันวิ่งออกไปด่าเขา เพราะมันคิดว่า “มึงตดเข้าจุมูกู” (หัวเราะ) “จุมูกูตดมึง” จุมูกูนี่นะมันก็เลยโกรธขึ้นมา เข้าใจ

๒๖ ได้ียงจากถ้ำ

เพราะว่าสภาพภาวะทุกอย่างซึ่งปรากฏทั้งมานสมบัติก็ดี ความดีก็ดี มีสภาพเกิดขึ้น ตั้งอยู่แล้วก็ดับไป ตามเหตุปัจจัยของเขา ถูกไหมเล่า? เออ ๆ สมมุติ “พุทโธ” อยู่ดี ๆ พอ “เห้ย! หลวงตาบัวมาที่หน้าวัด!” “เหรือ ๆ ไป ๆ..” ละพระพุทเจ้าไปหาหลวงตาหลวงปู่แล้ว เข้าใจมั๊ยลูก? ขนาดความดีต่อความดีด้วยกันยังตั้งใจเราไปเลย

เพราะฉะนั้นพระพุทเจ้าท่านถึงบอกว่า เมื่อทรงความชินของความสุขตรงนี้ได้แล้วเนี่ย (เขาเรียก ‘ฌาน’ ภาษาบาลีนะ) เมื่อทรงความอยู่ด้วยความผ่องใสตรงนี้ได้แล้วเนี่ย (ภาษาบาลีเรียกว่า ‘ทรงฌาน’ ได้แล้วเนี่ย) อย่าหลงติดตรงนี้เดียวเหตุมาจึงจะจ้อย เข้าใจมั๊ยลูก? เออ ๆ แล้วเวลาทำความดีมานานแสนนานนะ ถ้าเกิด.. แพนของเราที่นั่งอยู่ตรงนี้ คนเขา มาทำตาปริบ ๆ ๆ ๆ กับแพนเราเนี่ยนะ แล้วแพนเราก็หันไป ยิ้มกับเขาด้วย ท่องพุทโธอยู่ดี ๆ นะ “อ้อ!..” ธาตุไฟแลบขึ้นมา ตายท่าตอนนั้นไปตามอารมณ์นั้นก่อนนะลูกนะ ส่วนอารมณ์ดี เอาไว้รับทีหลัง ๆ จากไปใช้ตรงนี้ได้แล้วนะลูกนะ มันเสียงขนาดนี้ จิตสุดท้ายก่อนออกจากร่างเป็นยังงี้ ก็ต้องไปรับผลอย่างนั้นก่อน!

ทำยังไงถึงจะทำตัวนี้ให้เป็นประโยชน์ถาวรได้? ท่านก็เอาความบริสุทธิ์ผ่องใสที่ทรง.. ชินอย่างนี้ เปรียบเหมือนเราทำ

ห้องตรงนี้ไว้เนี่ยนะ หรือวงกลมอะไรไว้ตรงนี้ เขาเรียก ‘นิมิตหมาย’ ที่ผูกไว้ให้พ่อใส่.. แล้วเราไม่ติดอยู่ตรงนี้ เราจะอัญเชิญความจริงเข้ามาอยู่ ดูในนี้โดยไม่ต้องไปคิดอย่างอื่น ดูความจริงตามพระพุทธเจ้าสอนเลย เขาเรียก ‘สูตรของท่าน’ พระอรหันต์คนไหนทำตามสูตรนี้ เหมือนแก เหมือนสเติร์กนะถ้าทำตามสูตรนี้.. อร่อย! เข้าใจมั๊ยลูก? ไม่ต้องไปคิดสูตรใหม่ ท่านอุทิศสำหรับรู้มาให้แล้ว บำเพ็ญบารมีมาตั้งนานแสนนานแล้วเทศน์เป็นพระสูตรให้ไว้แล้วนี่ เราหาสักสูตรนึง ที่เออ.. ฟังแล้วมันขลุ่ยกรียว ๆ นะ เออ.. นั่นแสดงว่ามันตรงกับใจเดิมของเรา ใช่มั๊ยลูก? ฟังให้เข้าใจ เรียบเรียงให้เข้าใจแล้วก็ปฏิบัติ ประจักษ์ตามสูตรนั้นเลย แล้วมันก็จะอร่อยนะลูก

สูตรต่าง ๆ ยกตัวอย่างเรื่องมรณานุสติ ภายคตาสติสูตร พอใจพ่อใส่แล้ว ก็นึกในใจ “หลวงตาเคยบอกว่า อาจจะแพ้แมวแพ้หมาก็ได้ (ฉานไม่ได้แพ้นะ เรานะแพ้!) ออกจากฉานไปโกรธซะ โหหนอ.. ท่านพูดถึงพระสูตร ๆ หนึ่งซึ่งเรียกว่า ‘มรณานุสติสูตร’ ที่บอกว่า โหหนอ.. ร่างกายอันนี้ เกิดขึ้นเป็นเด็ก แล้วก็ป็นหนุ่มเป็นสาวแล้วก็ตายไป ใช่มั๊ย? พระพุทธเจ้าทุกองค์เกิดมาแล้วทุกองค์ก็ตายไป ผู้หญิงผู้ชายที่ยิ่งใหญ่หรือไม่ว่ายิ่งใหญ่ก็ตามเกิดแล้วก็ตายไป หาความเที่ยงไม่ได้”

(แต่อย่าลืมนะอย่าคิดอย่างอื่นนะ คิดอยู่ในนี้อันเดียว

๒๘ เลี้ยงจากถ้ำ

จนกว่าจะจบอารมณ์อันนั้นะ)

“โอ..อีกไม่นานน้อ.. (เอาสูตรนี้มาใช้) อะจิรัง ะตะยัง กาโย (บังสกุลเป็น) ปะฐะวิง อะธิเสสสะติ ฤทโธ อะเปตะ วิญญาณ นิรัตถังวะ กะลิงคะรังฯ อีกไม่นานน้อ.. ร่างกายที่ไม่เที่ยงนี้ ก็มีวิญญาณออกจากร่างแล้ว” เมื่อวิญญาณออกจากร่างจิตหน้าด้านอยู่ไม่ได้หรรอกลูก ต้องออกด้วย เข้าใจมั๊ยลูก?

เหมือนนกมันบินออกจากกิ่งไม้ เมาต้องบินตามไปด้วย ไม่มีเมาตัวไหนหน้าด้านอยู่ได้หรรอก.. ตามกฎธรรมดา เมื่อวิญญาณออกจากร่างแล้วก็ต้องตาย.. นอนทับถมแผ่นดินเหมือนท่อนไม้ที่ไร้ประโยชน์ ไม่มีใครเขาสนใจใยดี พอฟัง.. พิจารณา “อืมม..ไม่มีใครสนใจจริง ๆ มันจับเราพนมมือ เอามือไปอย่างนี้ รดน้ำศพด้วย ตอนเย็นมันเอาเข้าโลงแล้ว” เข้าใจมั๊ยลูก? จริงมั๊ย? เข้าโลงแล้วตอกตะปู ๘ ตัวเลย กันตั้งขึ้นมา.. กัน همین เข้าใจมั๊ยลูก? เออ ๆ ลูกไหม?

ไม่ว่าเขาไม่รักเรา เขาไม่รักความสกปรก! ในสมัยร่างกายนี้ยังมีวิญญาณใช้อยู่ ยังมีจิตใจครองอันนี้ได้อยู่ จิตใจซึ่งมีความเมตตากรุณา มีความซื่อสัตย์ มีความขยันขันแข็ง ก็เอาร่างกายนี้ไปทำงานเอาเงินมาให้เรา มาลูบหัวเราจะ ๆ จำ ๆ กันที่เรารักร่างกายนี้ที่จริงรักปฏิกิริยาของจิตใจคน ๆ นี้ ซึ่งเจตนาทำดีต่อเรา เพราะใช้ร่างกายเป็นเหตุ ถูกมั๊ย?

พอร่างกายตาย..ใจเขาไปเป็นเทวดาหรือเป็นหมาก็ตามนะลูกนะ ไฉนก็คือสมบัตติกลางของโลกแล้ว ให้คิดต่อว่า โอหนอ..เมื่อวิญญานออกจากร่าง ธาตุลมก็ไปสู่ในอากาศธาตุนะลูกนะ ไม่มีลมผู้หญิงผู้ชายแล้ว ไม่มีลมพระไม่มีลมพรราชา ๑ พรราชา ๒ แล้ว เป็นลมเท่ากันออกไปแล้ว หนูเอาไปหายใจต่อเลย เข้าใจมั๊ยลูก? นิโกรอยู่ใกล้ ๆ เอาไปหายใจต่อเลย.. ลมคนไทยแท้ ๆ ผู้หญิง นางสาวไทย ดาราหนัง พอลมออกไปขอทานเอาไปหายใจต่อเลย โอ.. ลมนี้เมื่อยังมีชีวิตอยู่ก็ยังใช้ได้ เมื่อตายไปแล้ว หรือยังไม่ตายก็ไปอย่างนี้เหมือนกัน

ธาตุไฟซึ่งเป็นอุณหภูมิในร่างกายที่อบอุ่นทำให้ร่างกายไม่หนาวเปื่อย ออกไปแล้วร่างกายก็เย็นเฉียบ แข็งทื่อเคลื่อนไหวไม่ได้ ธาตุดินกับธาตุน้ำก็ทำลายกันเหมือนแกงซ้อมาจากตลาด มึงไม่อ่อนนี้บูดไหมลูก? ๖ ชั่วโมงเนี่ย.. มันไม่มีไฟมาเลี้ยงไง เข้าใจมั๊ยลูก? มันก็หนาว คนก็เหมือนกัน เริ่มบวม.. เหี่ยวแล้วเนาะ ลูกมั๊ยลูก? แล้วถามจริง ๆ นะ ผัวเมียให้รักกันหรือว่าคู่หมั้นจะแต่งงานกันพรุ่งนี้แล้ว มันมาตายแลบลิ้นให้เราดู ปลิ้นอย่างนั้นนะ มึงคิดว่าเขาจะสนใจใยดีเราตอบไหมลูก? อย่างมากก็ร้องไห้ อื้อ ๆ ๆ เนาะใช้มั๊ยลูก ? ที่จริงพอตอกโลงแล้ว มันกลัวรีบกลับบ้าน เข้าใจมั๊ยลูก?

เคยไปกินข้าว สดุ้งด้วยกัน ปากกว่าอะไรรู้มั๊ยลูก?

๓๐ เลี้ยงจากถ้ำ

เอาถาดอะไรก็ไม่รู้ใส่ข้าวตามประเพณีไปวางไว้หัวโถง รับประทานอาหาร “พ่อกินข้าว” แล้วรีบไป “แม่ ๆ มานกินข้าว” เข้าใจมั๊ยลูก? เขาสนใจแค่นั้น สวดให้แล้ว ก็ไม่มีเลยที่จะไปเปิดฝาโถงหอยกัน.. ไม่มีอะ รีบกลับบ้าน พอถึงวันพระราชทานเพลิงศพหรือเผาศพ เขาก็เอาไปขึ้นข้างบนแล้ว เข้าใจมั๊ยลูก? แถมร่วมมือกับคนทั้งหลายใส่ไฟเราเสียอีกเนาะ ไม่กลัวเราร้อนสักหน่อย

เออน้อ..ร่างกายนี้น้อ..เมื่อวิญญาณออกจากร่างแล้ว ต้องนอนทับถมแผ่นดินเหมือนท่อนไม้ที่ไร้ประโยชน์ ไม่มีใครเขาสนใจใยดี เมื่อร่างกายเป็นศพไปอย่างนี้แล้ว

เวทนา ตอนมีชีวิตอยู่ กินข้าวอร่อยก็มีสุข เขาเรียก ‘เวทนา’ คนเขาต๋อยปากก็เป็นทุกข์ เขาเรียก ‘ทุกข์เวทนา’ เข้าใจมั๊ยลูก? พอตายแล้วให้มันเอาสเด็กมายัดปากศพ สุขเวทนามีมั๊ยลูก? เอาดินกระที่บ่มันก็ไม่โกรธเข้าใจมั๊ยลูก? โอ..ความจริงคืออย่างนี้น้อ.. พอร่างกายไม่มีชีวิตไม่มีจิตใจครอง เวทนาความรู้สึกทั้งหลายก็ทำร้ายใจไม่ได้แล้ว

สัญญา เคยจำกูชื่อนี้ ๆ จะเห็นเงินเดือนรับตรงนี้ แม่ชื่อนี้ พ่อชื่อนี้ ไปถามว่า “คุณ..แม่มีงชื่ออะไร?” แอ..น้ำเหลืองพ่นออกมาตอบก่อน ใช่มั๊ยลูก? สัญญาความจำได้หมายรู้ก็ดับสูญไปตามเวทนา (ภาษาคอมพิวเตอร์เขาเรียกอะไร? ‘เมมโมรี่’ เหรอ?) เออ.. พอชักปลั๊กหมดหงิกแตกเลย ใช่มั๊ยลูก? เออ ๆ

แล้วอีกตัวหนึ่งก็หมดไปแล้วใช้ไหมลูก?

แล้ว**สังขาร** ความปรุงของสมองของจิตใจ คิดโน้นคิดนี่ ไอนี้ดีไอนี้ไม่ดี หนึ่งบวกหนึ่งเป็นสอง สองคูณสองเป็นสี่ คิดออกหมดนะลูกนะ พอตายถามว่า “คุณ..ให้ล้านึงตอบหน่อย รวมหนึ่งบวกหนึ่งเป็นเท่าไร?” ฟังงี้ก็ตอบไม่ได้ สังขารหมดสิ้นไปแล้ว ไข่ม้อยลูก? เห็นมัย?

วิญญาน ที่สำคัญคือประสาทตา เคยเห็นรูปป๊อป ๆ ๆ ทำตาหวานก็ได้ ตาเป็นปลาตาย.. คนตายแล้วเนอะ ให้ศัตรูมาร้อง “เห้ย ๆ ๆ ไ้อ้บ้า ๆ ๆ.. ” ก็ไม่เห็น ร้องเพลงเพราะ ๆ ใส่หูก็ไม่ได้ยินไข่ม้อยลูก?

โอหนอ.. อีกไม่นานนหนอร่างกายนี้ เมื่อทอดร่างกายลงกับพื้นแล้ว เน่าเปื่อยไปแล้ว เวณาก็ไม่มีในรูปนี้ในกายนี้ กายนี้ก็ไม่มีเวทนา สัญญาก็ไม่มีในกายนี้ กายนี้ไม่มีสัญญา ชัดมัย?! สังขารก็ไม่มีในร่างกายนี้สงบสิ้นเชิงไปแล้ว ไม่มีสังขาร วิญญานก็ไม่มีร่างกายนี้ กายนี้ไม่มีวิญญาน

โอหนอ.. เมื่อรูปพังนามธรรม ๔ อย่าง ก็สลายตัวไปหมด เหมือนคอมพิวเตอร์เครื่องหนึ่ง ถอดปลั๊กออก เอาอะไรต่ออะไรออก ตะกี้นี้ อู้หู่.. ดูสินามิที่ญี่ปุ่นดูทางยูทูบได้เนาะ นะลูกนะ โอ้โห..พอชักปลั๊กออก ชักชิมออก ถอดสมาชิก.. เอาวิญญานออก มึงเคาะยังงี้มันก็ไม่มาไข่ม้อยลูก?

๓๒ เลี้ยงจากถ้ำ

ทุกข์ทั้งหลายในโลก เมื่อใจยังครองร่างกายอยู่ ถ้าหิว ข้าวหิวน้ำก็ต้องทุกข์ ปวดท้องขี้ท้องเปียกก็ต้องทุกข์ต้องบริหาร วงแหวนนอนก็ต้องบริหารหาที่นอน เจ็บไข้ไม่สบายก็ต้องรักษา แก่ก็ต้องทะนุบำรุงตัวเอง ผลที่สุดตายก็ต้องทำศพกัน แต่.. เมื่อร่างกายตายไปแล้ว ทุกข์ทั้งหลายนี้ทำร้ายร่างที่ไม่มีจิตใจไม่ได้แล้วเนาะ ร่างนี้จบก็จบจากความทุกข์โดยสิ้นเชิง! ทุกข์อะไรในโลกไม่ได้เกี่ยวกับไอ้ศพนี้เลย! เข้าใจมั๊ยลูก? ให้ของแพงน้ำมันขึ้นราคา สีนามีอยู่ที่ไหนก็ตาม ไม่เกี่ยวกับธาตุดินซึ่งกำลังเนาอยู่ ถูกมั๊ย? ทุกข์ในโลกก็มีอยู่ในโลก ความโลภ โกรธ หลงก็ยังมีอยู่ในโลก เขาก็โกรธกันรอบ ๆ ศพ.. รอบ ๆ วัด.. แต่กิเลสทั้งหลายทำร้ายศพไม่ได้แล้ว

แล้วทำไมวะลูก? จิตใจซึ่งออกจากศพไปแล้วเนี่ย.. ตั้งต่างว่ามึงลอยอยู่ตรงนั้นะ กำลังจะบ้ายบายศพเนี่ยนะ กำลังจะไปเกิดเป็นเทวดาเป็นพรหม หรือกำลังจะไปเกิดเป็นสัตว์นรก หรือไปเป็นคนเก่าใหม่ก็ตาม ขนาดเจ้าของทุกข์มัน.. ร่างกายแท้ ๆ ที่มันหิวข้าวหิวน้ำ มันยังไม่มีทุกข์แล้ว แล้วมึงไม่มีกระเพาะ ไม่มีลูกกะตา มึงไปทุกข์แทนร่างกายที่ผ่านมามันใช่ใหมละ? ใช่ของเราไหมเล่า?

ตั้งต่าง! เอ้า! สมมติให้สนุกเลย มึงออกจากร่างนี้แล้วนะลูกนะ มึงเกิดปั๊บ! เป็นเด็กข้างบ้านนะลูกนะ โต ๓ ขวบ

เลยเป็นเด็กอนุบาล จำได้ไว้อย่างไร เป็นค็อกเตอร์ เป็นคุณนายผู้ว่า เป็นคนเงินเดือนดี ๆ จบโน้นจบนี้ไป เข้าใจมั๊ยลูก? แม่พาไปโรงเรียน “เจ๊บบเอ๊ย! หนูเอ๊ยไปโรงเรียนลูก แม่ไปฝากเข้าสาธิต เข้าได้แล้ว” “ฮิ..หนูไม่ไป หนูจบปริญญาเอกมาแล้ว” ได้ไหมลูก? ห่างกัน ๓ ปี ไอนี้เนะมีงเคยครองอยู่อะ สายสะพายทั้งสายเนี่ย เงินเดือนตั้งเดือนละแสน บริษัทอะไรต่ออะไรที่ครองอยู่นี้เนะ ผัวเมียพ่อแม่บ้านทั้งหลังครองอยู่นี้ พอลูกออกจากสภาพนี้มา เกิดใหม่ปั๊บ! มีงเอามาใช้ได้ไหมลูก? มันใช่ของเราไหมล่ะ?

นี่เนาะ! ความจริงที่ท่านให้พิจารณาหมายความว่า ให้พิจารณาให้มันรู้แจ้งความจริง แล้วแทงตลอดไปถึงจุดสุดท้าย หลังตายแล้วเนะ เพราะสิ่งที่เราโลก โกรธ หลง แทนมัน.. เพราะมันเนี่ย มันใช่ตัวเราของเรามั้ย? ถ้ารู้ว่าไม่ใช่แล้วก็อย่าไปทำผิดแทนมัน-เพราะมันได้ไหม? เพราะถ้าทำผิดแทนมัน.. เพราะมันแล้วนี่ พอเวลาตายไปเราไปตกนรก มันไม่ได้ติดด้วย อย่างที่บอก เข้าใจมั๊ยลูก?

เด็กอายุ ๓ ขวบถือปากกาเมจิกอะไรไปเรียกเมียเก่า ซึ่งเป็นคุณป้าแล้วเนะ “เห้ย! น้องเอาเชื้มาพี่จะเซ็น” ได้มั๊ย? ทั้งที่ตามเรื่องแล้วแค่ ๓ ปีนี้เนาะ มันยัง... ใช่มั๊ยล่ะ? พอไปถึงลูก..เขาเป็นนายอำเภอไปตบหัวลูก ได้มั๊ยล่ะ? ถามจริง ๆ ว่าใช่ตัวเราของเรามั๊ยลูก? ที่เราไม่ได้คิดอย่างนี้เพราะว่า ไม่มีสูตร

๓๔ เลี้ยงจากถ้ำ

ให้คิด สูตรอันนี้พระพุทเจ้าท่านตรัสรู้มาสอนพระอรหันต์มา ถ้าใครคิดตามสูตร อย่าตะแบงนะ! ก็ต้องเข้าถึงความจริง ถูกมัยลูก?

แต่ไม่ใช่ว่า “ไหน ๆ จะตายออกจากรั้วไปแล้ว กูก็ไม่ดูแลมึง” ไม่ใช่!.. อีตอนอยู่ในชีวิตนี้ต้องดูแลกัน เข้าใจมัยลูก? แต่ให้รู้ว่.. เมื่อตายแล้วเราก็ต้องเปลี่ยนสภาพ เพราะฉะนั้นทรัพย์สินก็ดี เงินทองก็ดี ร่างกายก็ดี เวลาในโลกก็ดี เราจะเอาใจเราบริหารให้เป็นกำลังของจิตเป็นสมบัติทิพย์ เพื่อไปเกิดซื้อคอมพิวเตอร์ตัวใหม่(เกิดใหม่) มันจะได้รุ่นที่ดีกว่าเก่า เข้าใจมัยลูก?

เพราะฉะนั้นเขาต้องเอามา ใส่บาตร รักษาศีล ภาวนา แทนที่จะเดินไปเตะฟุตบอล เตะปากคนอย่างเดียว ก็เอามันมาเดินจงกรมเสียบ้าง เข้าใจมัยลูก? ไปลมหายใจไปสูदन้าหอม สุดแก้มผู้หญิงแก้มผู้ชายเนอะ เออ.. มึงเอามาสูดพุทโธ พระพุทเจ้าเข้าออกซะมั่ง เพื่อจะได้เป็นกำลังของใจ เขาเรียกอะไรลูก? เขาเรียก ‘โหลด’ เหรอ? ไข่มัยลูก? เออ ๆ.. เอาเข้ามาให้มันอยู่ในนั้นลูกนะ เพราะว่าความชำนาญกำลังตรงนั้นมันอยู่ในใจเราแล้วเนี่ย เราโหลดรุ่นอันนี้ไปแล้ว เข้าใจมัยลูก? ‘แม่คืบคั’ รุ่นใหม่ออกมาแล้วว้ย.. ก็ไปซื้อ เข้าใจมัยลูก? พอไปซื้อปั๊บ! ไ้ความชำนาญจากเครื่องเก่านี้ลูก มึงมาเรียนเดียว

เดียวมึงชำนาญ ลูกมัยลูก? เนี่ยเขาเรียกกำลังของใจที่ติดใจมา
เนี่ย ภาษาบาลีเขาเรียก ‘บารมี’

เกิดเป็นคนเกิดมาชาติหนึ่งต้องใช้ร่างกาย ใช้ทรัพย์สิน
ใช้เวลาเนี่ยสร้างบารมีให้ใจเราเอาติดใจไป แต่ในเวลาเดียวกัน
ขณะที่ทำความดีอยู่ คนรอบตัวเราที่เราปกครองก็พลอยได้รับ
ผลของความดีไปด้วย ลูกมัย? นั่นคือหน้าที่ของเราที่จะต้อง
ทำใจให้สงบ แล้วมองความจริงตามพระสูตรที่ท่านสอน จะไป
คิดเอง อ่านเองหรือไปฟังเทศน์พระ หรือจะไปทำ.. คิด.. จน
กระทั่งคิดออกเองตามสูตร ฟลุค ๆ อะไรก็ตาม ไปรอฟลุคทำไม
ลูก? ฟังพระเลย! อ่านหนังสือเลย ฟังเทปเลย มึงไปคิดเองอีก
๘ แสนชาติ.. ล้านชาติถึงจะคิดออก ต้องเป็นพระพุทธเจ้าเอง
เข้าใจมัยลูก? ท่านตรัสรู้มาแล้ว มึงจะไปง้อทำไมเล่า รีบกินเสีย
ให้อิ่ม เข้าใจมัยลูก? เออ..ฟังเสีย!

อย่าไปเสือกวิจารณ์พระธรรมในทีวี นิพพานสูญไม่สูญ
มึงรู้ไหมว่า.. มึงไม่รู้พอตาย มึงไม่รู้เลยว่าลมหายใจไม่ใช่ของมึง
นี่นะ แค่นี้มึงยังไม่รู้เลย มึงจะบอกนิพพานเป็นอย่างโน้นอย่าง
นี้ มันสุดวิสัย มันเหมือนกับเด็กเห็นพ่อ เห็นใครเป็นนายทหาร
นะ เป็นนายพลกัน พอเป็นเด็กอนุบาลอยากเป็นนายพลบ้าง
นะลูกนะ อยู่แค่อนุบาล ๓ นะ มันจะไปนั่งเขียนหนังสือแบบนาย
พลได้ไหมเล่า? ไปเดินตรวจสวนสนามได้ไหมเล่า? ..มันไม่ได้

๓๖ เลี่ยงจากถ้ำ

มันต้องได้เต้าไปก่อน

นั่นนะลูก เพราะฉะนั้นการสร้างสมบารมี เป็นหน้าที่ของจิตเราโดยจิตเรา ซึ่งมาได้ร่าง ๆ หนึ่งได้ ได้ตระกูล ได้ประเทศที่อยู่ แล้วได้เวลาวันละ ๒๔ ชั่วโมง นาทีละ ๖๐ วินาที เท่ากันหมดเลย! เข้าใจมั๊ยลูก? ได้ตามาคูหนึ่ง เอาไว้ดูพระพุทธรูป ดูหนังสือด้วย! ใจใหม่ลูก? หูเนีย ฟังเทป ฟังความจริงเสียบ้าง เข้าใจมั๊ยลูก? ใจมันจะได้ไหลดความรู้สึกอันนี้เข้ามาให้มันเกิดปัญญามั่นคง ไม่ใช่ไปฟังเพลงเนาะ เปิดมาปั๊บ! ก็.. “เมียใครผิวใครสวยจริงไว้อยู่ กูจะรักซะอย่างจะทำไม?” เขาอุตสาห์ ประพันธ์ออกมาแล้วมีงเลือกไปท่อง แล้วไปติดก็ตำราร้อง แล้วก็เห็นตามไปด้วย เห็นภาพชัดเจน ใจมั๊ยลูก?

เออ.. “ผิวใครก็ไม่รู้กูจะรักเสียอย่าง” อ้าว..นั่นมันผิดศีลใหม่ละ? ถ้าไปทำตามนั้นนะ เข้าใจมั๊ยลูก? แทนที่จะบอกเออ.. “อนิจจา ะตะ สังขารฯ มันไม่เที่ยงน้อ..” บอกอันนี้เขยก็ไปบอกไอ้มันทันสมัย แล้วเวลาตายไปด้วยกัน มีงรู้ใจมั๊ยลูก? มีงไหลดอะไรไป มีงไปซื้อเครื่องใหม่เนีย มีงโดนเต็มทีเลย เล่นเว็บโป๊ เว็บค่าคน ชำนาญอย่างเดียว ตื่นขึ้นมายังไม่ทันทำอะไรเลยกดปั๊บ! เว็บปั๊บ! ขึ้นมาแล้ว ใจมันจะเอาไอ้ฉันคนเดียววะลูก แล้วเวลาไอ้มันเต็มใจ มีงเลิกใช้เครื่องนี้มาซื้อเครื่องใหม่นี้ มีงจะเล่นอะไรเล่าลูก บาปบารมีเต็มมันมีอยู่ขณะนี้ พอมาได้

ร่างกายใหม่มันจะไปโหลตอะไร มันก็เล่นอย่างเก่าถูกมั๊ยลูก?

แล้วถ้าไปได้พ่อแม่รายนะ ช่องทางในการทำ ความเลวมาก! เนาะ อยากจะฆ่าใครสักคนนี่ แย่งแฟนกันนี่ ถ้าเป็นคนจนด้วยกัน หรือคนไม่มีพ่อแม่มีอิทธิพลด้วยกัน.. คิดหนักกลัวเขาสู้นะ กลัวติดคุก เข้าใจมั๊ยลูก? ถ้าเป็นลูกนาย หรือรัฐมนตรีมหาดไทย บอกคนติดตาม “แะ” แค่นี้ ร้องจี้หรือทำยังจี้(บ๊วยหน้า) ตาย! ไปหลายคนเลย เข้าใจมั๊ยลูก? เจตนาเท่ากัน แต่การกระทำนี้ง่ายมาก เพราะกำลังของเงินกับเวลาในอำนาจของคนของเราหรือเรานี้ เป็นเหตุให้ทำบาปได้สาหัสมากกว่าคนธรรมดา ถูกมั๊ยลูก? แล้วคนฉลาดนี่นะ แต่ไม่ใช่มีปัญญาเนี่ยนะ ทำบาปได้ลึกซึ้งมากกว่าคนโง่ปกติเนาะ ถูกมั๊ยเล่าลูก? นั่นนะลูก!

เพราะฉะนั้นตรงนี้เขาถึงบอกไงลูก ต้องหาเวลาฟังใครก็ได้ ตรงไหนก็ได้ เรียกว่า ‘วัด’ หรือเรียก ‘สำนัก’ อะไรก็ได้ให้เราสะดวกใจ “อ้อ ๆ ๆ .. (พยักหน้า) ไซ้ ๆ ๆ .. แต่ว่าฟังมากเกินไปจะบวช ไม่ได้! เสียตายสตางค์.. เอาจี้ก็แล้วกัน วันนี้ฟังแล้วก็มะรืนนี้กลับ” อะไอย่างนี้นั้นนะ อย่างน้อยเดือนหนึ่งฟังสัก ๒ ครั้ง ให้ใจมันได้เชื่ออะไรเข้ามาเตือนใจ เข้าใจมั๊ยลูก? ฉวยว่าความดีเดิมของเรามีมาก แล้วบาปของเรามันหมดสิ้นแล้ว

พอฟังเข้าใจปั๊บ! มันเหมือนอย่างนี้เลยลูก เหมือนกับ

๓๘ เลี้ยงจากถ้ำ

ข้อมูลเดิมเป็นระเบิดปรมาณูของความตึ้นะ มีหัวขวานโผล่
ออกมาหน่อยนึงนะ.. เขาต้องการอย่างเดียว ต้องการประกาย
แป็บเดียว!(หลวงตาตืดนิ้ว) ไม่ต้องการระเบิดอีกลูกมาระเบิด ..
ถึงจะระเบิดด้วยกัน ต้องการเชื้อของความร้อนหน่อยเดียว
บุญทั้งหมดก็เหมือนกัน ต้องการแสงของปัญญา แสงของ
ศรัทธานี้จะ.. “บุญที่เราทำยังมีความสุขจริงน้อ.. บุญทั้งหมดที่
เราทำจงมารวมตัวกัน!!(หลวงตาตืดนิ้ว)” เข้าใจมั๊ยลูก? โอ้โห..
เต็มหัวใจเราเลย ก็บรรลุมรรคผลง่าย ๆ แค่นี้เทศน์ก็จบทีเดียว
เลย ก็เพราะว่าข้อมูลเดิมเขาเต็มแล้ว แล้วเขามาทำให้เท่า เป็น
ลักษณะเดียวกับข้อมูลใหม่ แล้วยอมเสียบบล็อก! เข้าไป เข้าใจ
มั๊ยลูก? เออ..มันไม่ยังงั้น พอพิจารณาดีแล้ว “เห้ย..ต่อไม่ได้
เดียวเป็นพระอรหันต์ไม่สนุก”(หัวเราะ) ถอดบล็อกออก เอาไป
เสียบอินเทอร์เนตไปอีกแล้ว เข้าใจมั๊ยลูก? นั่นแหละลูก

หลวงตาพูดคนเดียวไม่มีใครถาม จะบอกลูก ๆ ว่า ทุก
สำนักสอนอย่างนี้ พระพุทธเจ้าทุกพระองค์สอนอย่างนี้ แต่
สอนได้เลิศล้ำและผ่องใสมากกว่านี้เป็นพันล้านเท่า เข้าใจมั๊ย
ลูก? พระอรหันต์ทั้งหลาย หลวงตาบัว หลวงพ่อฤๅษีฯ หลวง
พ่อพุทธทาส ขึ้นชื่อว่าเป็นพระดีทั้งหมด! ท่านเป็นมิ่งขวัญ
ของลูกศิษย์ท่านในดินแดนนั้น เหมือนเพชรของพระศาสนา
ที่รับทำมาจากดวงอาทิตย์ สว่างแวบ! ก็สะท้อนให้ลูกศิษย์ใน

ดินแดนนั้น ๆ เห็นแสงสว่าง เข้าใจมั๊ยลูก? เออๆ.. เป็นมิ่งขวัญ
ของแต่ละแผ่นดินแต่ละจุดของโลก ทุกสำนักมีค่ามาก นะลูก
นะ!..

อย่าไปว่ากัน.. เสียเวลา! เสียเวลาทำความดีของเรา
เปล่า ๆ นะลูกนะ แล้วเราฟังทุกสำนัก เหมือนกับมือนี่เป็น
พระพุทธรูป สำนักต่าง ๆ ก็เป็นนิ้ว ก็แหม.. ค่ายทุกนิ้ว “พิ้ง
หลวงปู่ชี้ หลวงย่านาง.. ก้อย” ก็คุยได้ ไข่มั๊ยลูก? เพื่อเราจะ
ได้เข้ามาตรงนี้ เราถนัดนิ้วไหน เรามาทางสายไหน เราก็ได้ขึ้น
มา หลุดป็นี่หนอยก็ยัง.. ก็อยู่ในกำมือของพระธรรม อย่าไป
โง่งมทำลายโอกาสของตัวเอง อย่างนั้นนะลูกนะ ฟังแล้วถ้ามันไม่
ตรงกับเรา เราก็ “บาย ๆ นะนิ้วก้อย หนอยอยู่นี้วกลาง” มันก็
เป็นของพระพุทธรูปเหมือนกันทั้งหมด เข้าใจมั๊ยล่ะ? เออ.. นั้น
แหละ แล้วใจเราจะสบาย

นี่คือหลักของการปฏิบัติธรรม พูดให้ฟังนะลูกนะ ที่นี้
เป็นหน้าที่ของเราเอง ที่จะอธิษฐานตั้งใจทำให้สงบ แล้วบอก
ว่า บัดนี้เห็นเหตุผลแล้ว ถ้าหากว่าเราเข้าถึงความดีสูงสุดหรือ
เริ่มต้นดีชนิดไม่เวียนเกิดอีกได้ เราปรารถนาสูตรตรงนั้น จะกิน
จะปฏิบัติตามนั้น ใครน้อ...? จะสอนเรา จะชี้เราจะแนะนำเรา
จะดำเรา ไม่ให้เราไปทำอย่างอื่น ที่จะหลอกเรา จะสะกดจิตเรา
ให้มาทำความดี เรายอมงมฉายเลย! เพราะงมฉายในความเลว

๔๐ เลี่ยงจากถ้ำ

มานานแล้วเนาะ ยอมมงบายในความดี เออ.. ถูกเพื่อนหลอก
ไปกินยาฆ่ากินยาแมวกี่แล้ว ถูกพระหลอกให้มาทำกรรมฐาน..
เชื่อ! เชื่อท่านเลยเถอะ ยอมมงบายสักเดือนละ ๓ วัน เดี่ยวรู้
ผล.. เดี่ยวก็รู้ผล

หลวงตาไม่สุภาพนะลูกนะ แต่อยากให้รีบ ๆ ฟัง รีบ ๆ
สะดุ้ง เพราะไม่รู้จะอยู่ได้อีกกี่ชั่วโมงกัน ใครตายก่อน คนพูด
คนฟังเนี่ยไม่รู้เลย.. ไม่รู้เลย เออ ๆ ก่อนจะตายเราต้องได้หลัก
ของเรา ต้องตั้งใจของเราให้ได้.. ต้องตั้งใจให้ได้ ส่วนจะจบชาติ
ไหน เรื่องของความเพียรพยายาม เรื่องของความเหมาะสม
นะลูกนะ แต่ในชาตินี้ ในปัจจุบันนี้ ในวันนี้.. ต้องเริ่มคิดแล้ว
ว่า ด้วยอำนาจของความดีที่เราทำมาทั้งหมดเราไม่รู้ว่ามีเท่าไร
แต่ให้รู้ความจริงว่าวันนี้เป็นวันที่บุญของเราสมบูรณ์ที่สุดและ
ยิ่งใหญ่ที่สุด เพราะทำมากกว่าเมื่อวาน ถูกมั้ย? พรุ่งนี้ก็ยังไม
ได้ทำ อาจจะตายคืนนี้ก็ได้ ถูกไหม? เพราะฉะนั้นวันนี้เป็นวันที่
บุญของเราสมบูรณ์ที่สุด

ถ้าหากว่าจะถามว่าตอนเป็นพรหมดีกว่านี้มั๊ย? ..ไม่ดี
กว่านี้ ดีกว่านี้! แต่ว่าพลังก็ยังตกนรกไปได้ ลงมาเป็นมนุษย์
ก็ยังทำบาปเพราะอำนาจได้ มาเป็นพระเจ้าแผ่นดินอยู่แท้ ๆ
เงินก็มีในท้องพระคลัง รถก็มี ทหารก็มีตั้ง ๔ กองทัพ แทนที่จะ
กรีธาทัพไปสร้างเจดีย์ สร้างถนนเนาะ สร้างทางจงกรมให้พระ

ทั่วประเทศเนาะ มันตีถนนไปยึดเมืองเขายึดเมียเขาอะ แล้วก็ไปเผาบ้านเผาเมืองเขา ใช้อำนาจแล้วก็ตกรนกรอะ จากพรหมจากเทวดา มาเป็นมนุษย์แล้วมันยังตกรนกร ขึ้นมาวอกแวก ๆ จนมาถึงชาตินี้! แล้วชาติไหนมันจะดีเท่าชาตินี้เล่า.. มันพบพระพุทธศาสนา แล้วมีคนพูดให้ฟัง ตั้งสติให้ฟังอย่างนี้ บุญของเราวันนี้เป็นบุญที่สมบูรณ์ที่สุดและยิ่งใหญ่ที่สุด ใจของเราดวงนี้นะ ไม่มีใครเหมือนเรา เราก็ไม่เหมือนใคร เราก็ไม่ไปเท่าใคร ใครก็ไม่เท่าเรา ต่างคนต่างเท่ากับตัวเองเหมือนกับตัวเองถูกมัลลิก?

ทำอย่างไรหนอ..? ใครหนอ..? วัดไหนหนอ..? หนังสือเล่มไหนหนอ? ที่จะเตือนให้เราเข้าใจบุญเดิม แล้วรู้วิธีใช้บุญเดิมของเราต่อเนื่องให้ถึงพร้อมให้ได้..ใครหนอ..? ใครหนอ? ที่มีความสามารถอย่างนี้ แม้เป็นหมา เป็นอิสลาม เป็นคริสต์ก็ตาม พูดให้เราฟังสักประโยคเดียว(หลวงตาตินี้) เราเข้าถึงแล้วนี้ เราจะกราบเท้าขอบคุณเป็นครูบาอาจารย์ เราต้องการเข้าถึงบุญเดิมของเรา

แล้วใครหนอ..? ที่จะมีอุบายบอกสูตรหรือด่าว่าหรือหลอกลวงเรา หลอกล่อเรา ให้เราเกลียดความเลวด้วยประการทั้งปวง ไม่ยอมผิดศีล ๕ มาเลี้ยงตัวชีวิตตัวเองอย่างเด็ดขาดตลอดจนกว่าจะเข้านิพพาน ใครหนอ?! จะสามารถหลอกเรา

๔๒ เลี้ยงจากถ้ำ

ขนาดนั้นได้ เราจะยอมให้หลอก เนาะลูกเนาะ ลูกมัย? เออ ๆ ใหม้มัยละ? ใครหนอ...? ที่จะสามารถพูดให้เราฟังว่า เขากำลังสร้างเจดีย์กัน สร้างโบสถ์กัน ถ้าใครสามารถตัดแขนข้างนี้ เอาเลือดไปแทนน้ำ เอากระดูกไปแทนหิน แล้วปรารถนาให้บาร์มีเต็ม ถ้าได้ผลอย่างนั้นจริง ๆ เราอยากให้คนมาพูดให้เรากล้าตัดแขนเหลือเกิน! เข้าใจมั๊ยลูก? แต่ไม่ใช่ตัดแล้วด่วนแล้วไปไม่ได้นะ ไม่เอานะ.. ยกตัวอย่าง!

ไม่ว่าทรัพย์สินอะไรก็ตาม ในแบบคือนอะไรก็ตาม หรือแขนหรือศีรษะเราก็กตาม ถ้าใครพูดให้เราศรัทธาที่จะตัดศีรษะบูชาธรรมะ แล้วเราสามารถจะปลดเอาใจของเราออกจากศพหัวขาดนี้ไปเกิดที่ดีกว่าได้.. มาเลย! มาพูดให้เราฟัง เราจะทำตาม นี่คือสิ่งที่เราตามหา เพื่อจะได้รู้จักบุญเดิมของเรา เพิ่มบุญเดิมของเราให้ถึงพร้อม แล้วทำใจให้ผ่องใส ให้กล้าสละชีวิตเพื่อธรรมะ เนียนะลูกนะ

เพราะฉะนั้นหาเอาเอง ไม่มีใครเขาไปบอก “ฉันดีกว่าวัดอื่น วัดอื่นสู้ฉันไม่ได้” ไม่มีใครบ้าขนาดนั้น หรือจะเปรียบความ.. หมายความว่าธรรมะเหมือนพระพุทธเจ้าทั้งองค์ วัดนี้ก็เป็นหัวเข้าพระพุทธเจ้า.. วัดหัวเข้าเนอะ วัดนี้วัดนี้วก้อย วัดนี้วัดหัว วัดไหล่พระพุทธเจ้า คนที่เข้าถึงความจริงแล้ว ไม่มีใครเขาบอกว่า “วัดศอกดีกว่าวัดนี้วก้อยพระบาท!” ก็แสดงว่าค่า

นิ้วก้อยพระพุทธเจ้า ถูกมัยล่ะ? ใครเขาจะไปบ้านขนาดนั้น แล้วมีหัวกะโหลก บอกว่า “ฉันทีกว่าหัวเขา” ก็แสดงว่า.. ไปอ้างพระพุทธเจ้าว่าดีกว่าพระพุทธเจ้า ไม่มีใครเขาหยาบคายขนาดนั้น

ถ้ารู้ความจริงแล้วเขาจะถนอมน้ำใจกันระหว่างนักปฏิบัติด้วยกัน ใครไปก่อนก็ “สาธุ..!” จะได้หมดคู่แข่ง ไปนิพพานเสีย จะได้ไม่มีใครมาตำรา ถ้ามันยังไม่ไป มันอาจมาแย่งผ้าแย่งเมีย แย่งทรัพย์สินเราก็ได้ ไข่ม้อยลูก? ถ้าเป็นพระอรหันต์เนี่ย “อ้อหือ! ไปก่อนเลย” จะได้หมดศัตรู เข้าใจมัยลูก? เพราะพระอรหันต์ไม่มีศัตรูกับใคร

นี่แหละลูก นี่คือน้ำใจลูก ๆ ทุกคนต้องเข้าวัด ต้องอ่านหนังสือ ต้องฟังธรรม แล้วต้องอธิษฐานว่า “ขอให้เรา..” ถ้าจะเปรียบเหมือนกับ “กูจะเข้าเว็บไซด์ไหนดีวะ?” นะ (เคาะปัง!) ถึงจะเรียกความรู้เดิมเข้ามาใช้ได้.. หาเลยลูก เทียวไปในโลกของธรรมะอันนี้เลย เมื่อเจอแล้วเราก็ใช้สูตรเดียว นะลูกนะเนี่ย.. ก็หมดกิเลสแล้ว

สูตรที่ว่า.. ชันธ ๕ ไม่ใช่ตัวเราของเรา เพราะฉะนั้นก่อนที่มันจะจากกันไป เราจะเลี้ยงดูมัน มันเป็นกองทุกข์แท้ ๆ แล้วก็สกปรกอยู่ข้างในด้วย ตายแล้วก็ยิ่งสกปรกใหญ่ เราจะรีบใช้กองทุกข์อันนี้ เพื่อจะไหลตกกำลังบุญเข้ามาหาใจเรา นะ

๔๔ ได้ียงจากถ้ำ

ลูกนะ แล้วก็ถ้าหากว่า ร่างกายหมดสิ้นชีวิต จิตใจออกจาก
ร่างกายแล้ว ร่างกายนี้ก็ไม่สุขไม่ทุกข์ อดีตของศพที่เผาแล้วก็
ไม่มี แล้วเราไปเป็นเทวดาแล้ว อดีตของกระดูกซึ่งไม่มีอะไร มัน
จะเป็นอดีตของเทวดาได้มั้ยล่ะ? อนาคตข้างหน้า.. น้ำมันลิตร
ละ ๕๐ บาท หุ่นูกำลังจะขึ้น เนี่ยอนาคตของไอ้นี่นะ เวลามัน
ตายแล้วเราไปเป็นพรหมเป็นเทวดาแล้วนี่ มันเกี่ยวกับอนาคต
ของเทวดาองค์นี้มั้ยล่ะ?

แล้วปัจจุบันเนี่ย กำลังถูกเผา กำลังถูกไหว้ กงเต็กอยู่
เกี่ยวกับปัจจุบันของเทวดาองค์นั้นมั้ยล่ะ? เกี่ยวด้วยกระแสจิต
ของความกตัญญูของคนที่เป็นศพ “บุญที่ลูกมีขอถวาย.. ให้
พระคุณผู้มีพระคุณ” นั่นแหละเขาเรียก ‘เซต’(คุย)กันแล้ว เข้า
ใจมั้ลูก? นั่นถึงจะเกี่ยว เข้าใจมั้ลูก? แต่อ้างมายมากเกินไป
ไป (ขอโทษนะลูกนะ..เป็นประเพณีที่ดี) แต่ไปถึงขนาด “พ่อ
กู.. กางเกงยี่ห้ออะไรแพง ๆ” เนาะลูกเนาะ มึงไม่เอากางเกง
จริงแต่เอากางเกงกระดาดแล้วเขียนว่า ‘สืวยาย’ เนี่ย มึงหลอก
เทวดา หลอกผีนี่หว่า เอ๊ะ! แล้วมึงก็ไปเผาแล้วมึงก็เชื่อว่า พ่อ
มึงจะได้ไปสู่สืวยายบนสวรรค์ หรือว่ามีเครื่องทิพย์เนี่ย มันใช่
มั้ล่ะ?

เออ.. ถ้ามึงไปซื้อสืวยายมาจริง ๆ ยังมีเปอร์เซ็นต์มั่ง เข้า
ใจมั้ลูก? นี่ก็ไม่กล้าซื้อ แล้วมึงหลอกขนาดนั้นนะ นั่นเขาเรียก

งมฉาย แต่ว่าถ้าทำด้วยเหตุผลของประเพณี รักษาประเพณีไว้ เป็นเรื่องดี เพราะเป็นประเพณีของความกตัญญู ปีนึงขับรถ ติดชะแทบตายหายไปให้กระดูกพ่อแม่เนอะนะ ที่ตอนอยู่นะไม่ได้เลี้ยงพ่อแม่เลย เอะเปิดเอาไปนั่น ให้หลุมฝังศพกิน นั่งเฝ้าอยู่ครึ่งชั่วโมงก็ขับรถกลับ แล้วท่านจะแตกได้ยังเงาะ ท่านไปเกิดที่อื่นแล้ว ไข่ม้อยลูก? ถามจริง ๆ นะลูก แล้วทำไม? ทำอย่างนี้ก็ทำ เราก็กวายเป็นสังฆทานสิลูก เงิน ๕๐๐ บาทที่มี พระพุทธรูปกับผ้าไตรกับของบริวารเนี่ย พระท่านเอาไปใช้เป็น ค่าแรง ค่าน้ำค่าไฟ (เนี่ยเลี้ยงหนู ๒ เวลาเนี่ยเงินนี้..)

“โอหน้อ.. เป็นบุญที่ต่ออายุพระศาสนานะ เราจะ ถวายสักชุดนึงหรืออะไรก็ตาม ขอถวายเป็นค่านอนค่านี บุญที่เกิดจากท่านเอาน้ำเงินน้ำใจของเราไปทำให้พระศาสนายังยืน ทำให้จิตมีโอกาสดังธรรม บุญอันนั้นเราไม่รู้ประณีตแค่ไหน บุญนั้นแหละของจะมีประโยชน์สุขกับเราเพียงใด ขอให้บุญนั้น จงถึง...” เผากงเต็กด้วยแล้วให้อย่างนี้ด้วย เข้าใจม้อยลูก? เออ.. มันได้แน่ไง ทั้ง ๒ อย่าง อย่าไปละอย่างใดอย่างหนึ่ง..ไม่ได้ นั่น เนาะลูก

จะสรุปลูก จะสรุปว่าเกิดมาต้องหาหลัก หาความคิด ตรงนี้ให้เจอ หารธรรมะตรงนี้ให้เจอ แล้วต้องให้เจอตรงกับสูตร ที่เราทำมา เข้าใจม้อยลูก? มันจะได้ทำต่อได้ให้ถึงพร้อม จะได้

หมดเลาโดยสิ้นเชิง ได้ผ่องใสบริสุทธิ์โดยสิ้นเชิง พ้นการเวียนเกิดเสียทีนี้ นะลูกนะ นั่นแน่ะลูก ก็หากันต่อไป มีเวลาก็มาที่นี้ก็ได้ ปลอดภัย สะอาดดี แล้วก็มากันนะลูกนะ แล้วก็ฟังหลักอันนี้แล้วไปฟังวัดอื่นหนูจะเข้าใจง่ายขึ้น ไม่ใช่หลักของหลวงตามะหลักของพระพุทธเจ้า พูดกันแจ้ง ๆ ตรง ๆ อย่างนี้นะ

หลักก็ต้องพิจารณา ต้องทำให้ใจสงบ ต้องมั่นใจว่าร่างกายนี้มีทุกซ์และเป็น-v'สกปรก เดียว ๆ ก็ตายจากกัน ก่อนจะตายทำไมก็ต้องไปผิตศีลของใจกูแทนมึงเพราะมึงด้วย มึงตายลงดินไปก็ต้องไปตกนรกแทนมึงทำไม ทำไมกูไม่ทำแก้คืนบ้าง ตั้งแต่เด็กมายันป่านี้นะเนี่ย ตามใจมึงทุกอย่างแล้ว ต่อไปนี้! มึงต้องตามใจกู จะเป็นใหญ่เป็นประธาน กูจะจับมึงเดินจงกรม ขอยืมตีนมึง “ซ้ายอย่างหนอ ขว้างอย่างหนอ” ๑๕ นาทีเพื่อให้ใจกูมันคงอยู่แต่อารมณ์ตรงนี้ มึงเคยหายใจฟุ้งซ่านมาตลอด กูจะบังคับจะเอา “พุทเข้า โธออก” วันละครึ่งชั่วโมงเพื่อให้ใจกูเนี่ยไหลตกกำลังของความมันคงเข้าไป เราจะเอาใจเป็นใหญ่เป็นประธานตรงนี้

ด้วยสัจจะวาจาตรงนี้นะลูกนะ อยากให้ลูกทุกคนได้สติ ให้หาทางรู้จักบุญเดิมให้ได้ แล้วทำให้ถึงพร้อม กิเลสอันใดที่เราเคยคบกันมา ตกนรกแทนมันมา ก็แทนร่างกายมาโดยตลอด เลิกคบกันเสียที กิเลสหยาบเราอย่าไปทำมัน เอาใจแล้ว

กันลูก! กิเลสทุกอย่างในโลกซื้อมันเยอะ อย่าไปทำมันเลยสักอย่างเดียว แต่ถ้าทนไม่ไหว ก็ทำแม่! มันได้ทุกอย่าง แต่อย่าผิดศีล ๕ ขอบอย่างเดียวลูก ทำทุกอย่าง.. มึงจะคบจะโกงใคร จะเป็นซู้เป็นแซ่ เป็นอะไรก็ตาม ขอบอย่างเดียวอย่าละเมิดศีล ๕ ลูก เข้าใจมั้ยลูก? เเท่านั้นเอง..เท่านั้นเอง แล้วมึงจะไปทำอะไรได้วะเนี่ย จะเลวตรงไหนวะ?

เอานะลูกนะ.. ขอให้ทุกคนเข้าถึงธรรมของตัวเองนะ ลูกนะ มีพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์เป็นที่พึ่ง ถ้าคำพูดของหลวงตาในวันนี้จะมีประโยชน์ในการพุ่มพักจิตใจเราบ้าง ยินดีต้อนรับให้กลับมานะลูกนะ ถือเป็นบ้านหลังหนึ่งของเรานะลูกนะ กลับมาได้ตลอด ให้ทุกคนจงมีความสุข ไปพักผ่อนกัน.

